

[Harald Petersen.]

har rettet mod den højtærede Udenrigsminister. Jeg har, som jeg har paavist gentagne Gange, godtgjort, at vi i selve Realiteten, hvad Sydslesvigpolitikken angaar, ikke har mærket til Uenighed med Udenrigsministeren, fra Regeringen blev dannet, til den gik. Jeg har sagt, hvad enhver ved, og understreget i Dag, at vi har kunnet være uenige om Taktikken i Spørgsmaalet; jeg har yderligere sagt, at jeg ikke alene over for det saglige i Sydslesvigpolitikken, men ogsaa over for den taktiske Tilrettelægning og Oplægning af denne Politik har stillet mig bag Udenrigsministeren som den Mand, jeg mente skulde have den største Erfaring i alle disse Spørgsmaal. Jeg har gjort Ministeren alle hans Overvejelser og eventuelle Beslutninger lettere ved at klargøre min Stilling over for ham, uden at Ministeren har reageret derpaa. Derfor siger jeg, Bebrejdelsen kan ikke rettes mod mig. Jeg har aldrig givet mig ud for at være Fagdiplomat eller have den Erfaring i disse Spørgsmaal, som den trænedte Diplomat maa have, og derfor siger jeg, at paa alle Stadier, hvis det havde drejet sig om Uenighed om det reelle eller havde drejet sig om Uenighed om det taktiske, maa den Mand, der i Kraft af sin Stilling møder med Autoriteten, ogsaa have Initiativet, og derfor tror, jeg, at den Anklage, jeg har rettet mod Ministeren, vil kunne holde baade reelt og formelt.

Statsministeren (Hans Hedtoft): Det tror jeg slet ikke. Den Anklage, det ærede Medlem har rettet mod den højtærede Udenrigsminister, kan hverken holde formelt eller reelt. Det er Partiet Venstres, det er den forhenværende Statsministers og det er det ærede Medlems Ønske, at der skal tales rent ud; det maa vi gøre nu, og lad os saa gøre det i fuld Aabenhed. Hvad er Sandheden om dansk Politik og Stillingen i det sydslesvigske Spørgsmaal det sidste halvandet Aar? Sandheden er simpelt hen, at denne Rigsdags alt overvejende Flertal var enig om det, der hedder 19. Oktober-Notens Linie. Der var eet Urocentrum, der var een Mand, som tilsidesatte alle Hensyn — Motiverne lader vi i denne Forbindelse ligge. Det ved det ærede Medlem Hr. Harald Petersen; det var den tidligere Statsminister. Han blev gentagne Gange bebrejdet dette. Dansk Politik blev paa en Række Omraader næsten lammet af den Strid, der stod om det sydslesvigske Spørgsmaal, og ethvert Barn i dette Land ved, at Striden gik langt ind i Venstre. Nu har man tvunget den højt-

ærede Udenrigsminister til her at fortælle, hvad Sandheden er om Stillingen i den gamle Regering, og det ærede Medlem Hr. Harald Petersen har hjulpet til ved at give den sensationelle Oplysning, at han har givet den højtærede Udenrigsminister Tilsagn om at ville ledsage ham, hvis han gik ud af Regeringen. Det, Striden stod om i den gamle Regering, var altsaa den tidligere Statsministers private Taler. Dem var Udenrigsministeren imod; han har sikkert ytret sig meget forsigtigt derom, men det ærede Medlem Hr. Harald Petersen var altsaa uenig med den tidligere Statsminister i hans private Sydslesvigpolitik; ellers var der ingen Mening i at give den højtærede Udenrigsminister det Tilbud, han gav ham. Derfor holder den Kritik, det ærede Medlem nu retter mod den højtærede Udenrigsminister, hverken formelt eller reelt. Ingen kunde nemlig forlange, at han, Embedsmanden, den upolitiske, den gennem 25 Aar til embedsmandsmæssig Loyalitet vænnede Mand skulde give Signalet til en partipolitisk Krise. Det ærede Medlem Hr. Harald Petersen havde ikke Mod til at gøre det, men han har Mod til nu bagefter at anklage den højtærede Udenrigsminister paa den Maade, han har gjort. Det er formelt og reelt det virkelige Indhold i Overfaldet fra det ærede Medlems Side.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft har Ordet for en kort Bemærkning.

Ole Bjørn Kraft: Den Form, Forhandlingerne tager, viser jo med stor Tydelighed, at der maa være en Mangel i Forretningsordenen, for naar Forhandlingerne kommer til at foregaa paa den Maade, at politiske Ordførere og andre Medlemmer, som deltager i Drøftelsen, kun har disse meget korte Bemærkninger, hvor Tingene bliver blandet sammen, og Ministrene derefter har Adgang til uden for Rækkefølgen af indtegnede Talere at tage Ordet og benytte Tiden til lange Indlæg, er det klart, at der ikke bliver den Balance i Forhandlingen, som man kunde ønske. Det har ikke været saa fremtrædende nogen Sinde, synes jeg, som det er ved denne Lejlighed.....

Formanden: Jeg vil i hvert Fald for mit Vedkommende gøre opmærksom paa, at jeg har forvaltet Ordet retfærdigt og retsindigt efter Forretningsordenens § 31.

Ole Bjørn Kraft: Jeg er naturligvis overbevist om, at Formanden er i Overensstemmelse med Forretningsordenen.